

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 30 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/4 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr. a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 16.

Telefon Nr. 12.

Se prenumerează și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază. — Numeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc pe acțiune.

Aceiași...

Se zice și se știe, că o nouă foaie românească are să apară — în Arad. „Un grup” de oameni, cari pot și cari vor se lucra — așa ne spun amicii lor — s-au înțeles și au convenit să întemeieze un organ politic, prin care să inaugureze o acțiune, dar o acțiune mare, pătrunzătoare de cuget și înălțătoare de inimi, „cum n'a mai fost decât în zilele cele mai mari ale istoriei neamului românesc...”. Cam așa este anunțat „grupul de oameni” de către amicii lor când întruniți la o masă albă ciocnesc un pahar purpuriu și arondează printre altele și treburile neamului românesc. E foarte frumos negreșit, că s'a învrednicit acest mult prigoniț și încercat popor, ca să aibă în cele din urmă și în sinul său un astfel de „grup de oameni”, cari pot și cari vor se lucra, se face; cari se simt destul de tari și de harnici ca să pună la cale o nouă acțiune, de cele mari, de cele pătrunzătoare, care se înalță de nou cauză națională la înălțimi ne mai văzute. E prea frumos din partea acestui „grup de oameni”, și noi am fi cei dintâi care să-i laudăm, să-i înălțăm și să ne închinăm lor, ca unor mântuitori bineveniți — dar — nu-i cunoaștem. Cine sunt?

Vremurile ce le străbatem sunt grele, nespuse de grele. Că s'a aruncat dușmănosul guvern asupra noastră cu toată furia unui desperat și cu toată brutalitatea unui prepotent; ne-a declarat de neexistență partidul național, ne-a oprit toate adunările menite a încheia știrile slăbite; ne prigonește presa și oamenii, cari luptă, și cu droaia a aruncat în temniță țărani și frunțași, bărbăți și femei, cari au dat vre-un semn de simțire și gândire națională. — Da, vremurile sunt nespuse de grele pentru că și la ai noștri a scăzut curajul, înșuflețirea și încrederea împrumutată. Unii dintre cei mai de frunte au desertat de pe câmpul de luptă în cele mai grave momente și în loc de a înfrunta cel puțin cu curajul convingerii urgia prigonitorilor au dat fuga dinaintea lor; pe când soții sei de luptă au preferat temnița și suferința, numai ca să salveze cinstea steagului de luptă, unii și-au căutat salvarea lor și au părăsit steagul pătându-l de rușinea lășității. Da vremurile sunt grele, pentru că oamenii cu moravuri străine de ale noastre, oameni înguști la inimă și la suflet, oameni pătimași și îngâmfați,

incuibându-se în mijlocul nostru au stricat și ruinat totul de ce s'au atins; oameni de acestia ajunși în sanctuarul luptei noastre l-au profanat prin duchul anarhiei și al disordinei și prin scandaluri ne mai pomenite până aci în viața publică a poporului nostru. Da sunt grele vremurile, și cu salve am întâmpina deci pe oamenii cu suflet mare și geniu strălucit, cari ar fi în stare să ne mântuească în grabă din greutatea situației și să ne ridice la înălțimi, după cari de atâta timp cu dor aspiră înșeșoșatul nostru suflet.

Dar' cine sunt ei? Dar' unde sunt ei?

Se zice și se scrie că mântuitor se vor ivi acum odată dela Arad. Acolo, se spune că s'a adunat dela răsărit și dela apus, tot ce e mare, înalt și puternic, ca să ne ridice de nou. Se zice și se scrie că un „grup de oameni” de cei chemați și de cei aleși s'au înțeles și au convenit acolo ca să ne mântuească printr'o nouă foaie.

Acest „grup de oameni” lucrează deja de mult.

Și e bine că lucrează. Dar' el lucrează în ascuns și asta nu e a bine. Cel luminat și curat nu se teme de lumină, ci mai cu seamă după lumină se dorește.

Acest „grup de oameni” scrie de un timp încoace cărți în toate părți și revase prin sate și orașe, scrie epistole închise și „deschise” — dar' nouă nu ne-au scris nimic, nouă nu ne-au trimis absolut nici un avis, și astfel nu-i putem saluta nici măcar condiționat, cum i-au salutată niște confrăți, cărora li s'a trimis o „epistolă deschisă”. De aceea ne întrebăm eărăși cine sunt mântuitorii ce se ivesc, așa pe furie, așa de modești, ori așa de incognito —?

O nouă foaie! Oameni cari în acest timp întemeiază o nouă foaie, trebuie ori că au multe idei, originale și deosebite de curentul de idei ce există la noi, ori că au mulți bani, cu ajutorul cărora speră a schimba curentul de idei existent, în favoarea lor. Dar' pe lângă aceea întemeietorii unei noue foi trebuie să fie niște oameni foarte întreprinzători, căci precum se știe, la noi și foile câte există până acum se par a fi prea multe, pentru că toate se luptă cu lipse materiale.

Dar' se presupunem cele mai bune: noua foaie va fi politică și aci trebuie căutat secretul chestiunii. Ea va face

probabil o politică nouă, o politică cuceritoare de inimi și minți, o politică deosebită de politica aceasta obicinuită și usată de până acum. Nu știm ce e drept care va fi politica acestor oameni, dar' nu putem presupune, că politica lor s'ar deosebi de aceea, pe care o fac ziarele noastre existente numai prin înfrățire; trebuie să presupunem, că ei vor face o politică nu numai mai ieftină, ci o politică nouă, și de aceea sîntem și mai curioși să știm: cine sunt ei?

Afară de combinațiuni, cari toate sînt problematice, dat pozitiv asupra noului luceferi nu avem decât dintr'o foaie săptămânală ce apare în Orăștie, pe aceeași linie cu Aradul.

Foaia aceasta ne spune, că ziarul cel nou „va fi condus de aceeași luptători naționali, cari în anii din urmă ridicaseră cauza noastră națională la înălțimi, cum până aci nu se mai văzuse”. Cine sînt dar' ei? — Aceiași!..

Răspunsul, de altcum cel mai competent, este cam puțin precis și ne mirăm, că „R. O.” nu numește pe nici unul dintre „luptători” cu numele. — Nu-i știe nici ea, ori e prea modestă, ori se genează? Vom vedea, — căci vom căuta să ne dumerim asupra acestui vag „aceiași”.

Sibiu, 26 Decembrie n.

Statificarea școalelor. Allgemeine Zeitung publică o corespondență primită din Budapesta, în care scriitorul dă o deosebită însemnătate desbaterii asupra adresei, decursă în casa maghiarilor. „Un moment interesant a fost — zice scriitorul — declarațiunea ministrului de culte și instrucțiune publică Wallacsi. Ântâiu și-a repetat ministrul declarația de mai înainte, că dînsul „e un dușman principiar al exclusiviei statificării de școale”, pentru că dînsul nu află a fi corect, ca exclusiv numai statul să fie susținător de școale; și aceasta, pentru interese mari și însemnate culturale, și pentru prea marea iubire ce o au comunele și confesiunile față de școalele lor. Interesele mari ale statului se pot apăra; și ministrul crede, că se vor apăra și atunci, când statul nu fungează ca exclusivul susținător de școale.

Această nouă declarație a ministrului, referitoare la statificarea întregii instrucțiuni publice, lăudată și cerută din multe părți a avut un efect liniștitor. Este acum a se mai aștepta, că oare nu cumva pe cale indirectă (de pildă prin statificarea preparanților și a testimoniilor de calificățiune) să se stingă

viața independentă a școalelor confesionale, și acestea să se prefacă — din punct de vedere național — în unele ale șovinismului desnaționalizat”.

Asta-i de ce ne temem și noi!

Treizeci de milioane. În conferențele militare ținute zilele trecute la Viena, s'a pus în discuțiune și reorganizarea artileriei, și prevederea ei cu un nou soi de tunuri, fabricate din nickel turnat, înlocuind celor cari s'a hotărât a se introduce în Franța și în Germania. Spesele procurării acestor tunuri se vor urca la treizeci de milioane, pe cari popoarele din Austro-Ungaria vor avea să le plătească în 3—4 ani.

Și când te gîndești că toate înarmările se fac în — dragul păcii!.. Așa pace mai rar!

Criză delăturată. Știrile despre o nouă criză ministerială în România nu se confirmă. Din contră, în conferența confidențială, ținută zilele trecute la ministerul de interne, s'a încheiat bine partidul, și s'a delăturat criza. La conferență au luat parte toți fruntașii partidului, cari au convins pe dl Lascar, ministrul de interne, că o retragere a d-sale din cabinet, ar însemna nu numai o criză ministerială, ci chiar o criză de partid. Deocamdată nu se va face dar' nici o schimbare în ministerul român.

Duș rece. Reichswehr, ocupându-se cu „marea instituțiune națională a honvezimeii”, le toarnă patrioților noștri următorul duș rece, în scop de a mai calma nițel — grandomania.

„Ar fi timpul — zice Reichswehr — ca în popoarele Ungariei să prindă rădăcină convingerea, că a perit de mult și pentru totdeauna chiar și cea mai îndepărtată posibilitate, ca honvezimea să fie pusă în posesie de a lupta ca corp independent în vremea de drept de stat. Ar fi timpul, ca în Ungaria să nu se mai pună mai mult pedecă artificială dezvoltării militare a honvezimeii, prin aceea, că din independența administrativă neatacată a acesteia s'ar facea o isolare îngrijitoare. Honvezimea nu va fi pusă în acțiune nici-când altcum, decât numai ca o parte întregitoare a puterii armate comune. Războiul, războiul comun e singura probă de prestațiune și pentru un război comun e necesară o pregătire comună. De aceea ar fi bine, ca polițianții din Ungaria să nu controleze și critice contactul dintre honvezime și armata comună, ci să caute ca acest contact pur militar să

se mărească. Cine vrea să vadă, trebuie să vadă, că numai o primejdie există, în contra căreia trebuie să se înarmeze honvezimea, aceea de a lupta în timp de război, ca o parte mai puțin prețioasă a armatei comune”.

Cu alte cuvinte, mai puțină politică și mai multă, și mai bună instrucție militară honvezimeii! — domnilor politicieni maghiari.

Calumnierea fostului Metropolit — Ghenadie.

Am făcut pomenire, că actele la cari s'a provocat sfîntul Sinod din România cu ocaziunea caterisirii Metropolitului Ghenadie, erau false — *plastografiate*. Actele s'au publicat mai târziu și în coloanele ziarului *Voința Națională* din București, pentru care fapt fostul Metropolit a intentat proces *Voinței Naționale* pentru calumnie.

Judele de instrucție Vasiliu n'a aflat însă destul de temeinică cererea Metropolitului și a sistat procedura, declarînd, că nu este caz de urmărire în contra *Voinței Naționale*.

Camera de punere sub acuzare a cassat însă ordonanța judecătorului Vasiliu, cu următoarea deciziune, care poartă numărul 256:

„S'a luat în cercetare opozițiunea făcută de dl procuror general, în contra ordonanței cu nr. 146/96 a dlui jude instructor al tribunalei de Ilfov, cab. I., prin care declară că nu există caz de urmărire în contra lui Nicolae Ianovici, de ani 34, pe profesie ziarist, domiciliat în București, strada Academiei, și archimandritului Damaschin Cernescu, de ani 67, de profesie călugăr, domiciliat în mănăstirea Cozia, județul Rimnicul-Vâlcea, pentru delictul de calumnie prin presă.

Avînd în vedere opozițiunea de față și rechisitorul dlui procuror de secțiune C. N. Tătaranu în următoarea cuprindere:

1. Avînd în vedere, că prin ziarul „Voința Națională” din 31 Maiu 1896, nr. 3438, se impută fostului Metropolit Ghenadie Petrescu între altele, că ar fi fost în legătură cu asasinul Mărgăritescu, fapt care dacă ar fi adevărat, ar expune pe propus chiar la pedepse criminale;

Considerînd, că acest fapt astfel cum este articulat în sus zisul ziar, nu se poate susține că este relativ la atribuțiunile funcțiunii sale, că prin urmare imputătorul era ținut să facă dovadă legiuită conform art. 295 și 296, primul alineat din codul penal, dovadă pe care n'a făcut-o;

2. Avînd în vedere, că după art. 24 și 105 din constituție juriul este singura instanță competentă în materie de delict de

FOIȚA „TRIBUNEI”.

DOREL.

— Novela în epistole. —

De

Th. Avr. Aguletti.

(Urmare).

IV.

Călimănești, 24 Iulie.

Prea iubite și dorite Tini!

Aseară am primit mult așteptata ta scrisoare.

Să-ți spun ce am simțit?... E de prisos și apoi peste puțină de povestit. Vei înțelege, ce s'a petrecut în al meu suflet, gîndindu-te că-s singur pe aici.

Mă ardea dorul de tine, amice dragă. Scrisoarea ta a fost ca și o apă potabilă a jăratecului meu suflete.

Nu mai puțin am fost mulțumit, la primirea ei, de buna impresie ce a făcut a-ți tuturor, și în parte domnișoarei Cleția, micul meu dar, — cât și mai ales de fericita înțelegere a româneștii mele intențiuni.

Doar gînduri de acestea, iluzii dulci și sfînte, mă mai țin pe această luncă, de care simt rupându-se, înecul pe înecul firul legător. Măgulescu-mă și eu cu planuri de viitor, de care puseră se va alege negreșit. Și to-

tuși ele mă hrănesc și aici! Munții și apele, cerul și stelele pare-că-mi dau o licureală de speranță...

...În scrisoarea ta îmi vorbești de un faimos naționalism al unor doamne de neam străin nouă. Foarte bine. Lasă-le se facă așa cum ele cred. Caracterul românesc al musicii și al portului nostru deloc nu se poate înstrăina. El de departe se recunoaște că la toți Românii de peste tot locul același este. Și ori-cît de — nu știu cum se zice — ar fi un cap, tot n'ar pute crede, că Românii din Tără din Bucovina, din Basarabia și de peste toată România transcarpatină ar fi luat și căntece și port dela poporul, ce tu-mi pome-nești.

Ceea-ce acele doamne fac chiar în paguba neamului lor vine. Nu e o lucrare națională căci nu lucră naționalcește acela, care pentru lauda poporului seu împrumută multe, mai totul dela altă gîntă.

Negreșit, iubite amice, că un însemnat punct de luptă națională pentru noi este și cultivarea musicii românești. Ți-am fost spus mai înainte pentru ce. Colecțiuni bogate și artistice de pe la toți Românii, prefirarea lor dela unii la alții, studiarea lor de către adevărați musicanți-artiști, cum și scoaterea din ele a atîtor opere naționale pe librete din povești, basme, anecdote, balade, etc., ar fi nefecăpînt de mult. Ce opere neperitoare și acelea! Până acum însă lipsește cu desăvîrșire. Apoi ar trebui dat în a noastră educațiune națională un rol mai de seamă musicii populare alese, și... câte și mai căte nu sînt de făcut pe acest teren. Acestea îndeplinindu-se s'ar făptui

chiar o frîntură din idealul nostru: Unirea culturală.

Nu săi va strînge această sacră țință prin gâlăii de atîdă ori prin bencheturi de tot felul. Lucre-se ori-cît de puțin, dar' serios și temeinic. Și-s deplin încredințat, că unitatea musicală — aceea neînsemnată frîntură din idealul național — îndeplinit se va mai numai prin femeie.

De aceea, repet, am trimis acele note, și pentru același cuvînt de data aceasta mai trimit altele aduse cu mine din București. Sînt foarte vesel și nespuse de mulțumit, că domnișoarele de pe aci, îndeosebi vară-ta a înțeles gîndul meu. Lucre în acest mod pașnic și vor fi făcut mult de tot pentru românism.

...De altmîntrelea eu sînt tot cum mă știți, Tini. Pare-are a mă mai fi înviorat nițel, dar... slabă nădejde. Oh! de câte ori n'am povestit naturii tainicele mele doruri și gînduri! De câte-ori nu m'am rugat lui Dumnezeu să aibă și de mine milă.

Ce-i drept, tusa s'a cam dus și galbeneala feții a cam perit — puțină roșeață mai venindu-mi în obraz. Poate-că mi-ar fi și mai bine, de-ai fi tu aici. Mi-s'a urît chiar. Totuși mă ajuți mult — și sufletește, și trupeste — scriindu-mi... căci greu îmi este, Tini, a vorbi numai cu luna și cu stelele, cu vîntul și cu pasările, cu freacățul frunzelor și cu vuietul Olteului.

Amicul tău iubitor
Dorel.

*

V.

Călimănești, 26 Iulie.

Neprețuite amice!

Eărăși ți scriu, căci ce alt aș pute face într-această singurătate. Și singur sînt, de vreme ce al meu suflet se răsălește din ce în ce de întregul val-virtuegiu al oamenilor de pe aici.

Am cetit, și cetesc încă, când rătăcesc pe potecutele stîlcoase de pe sub brazii falnici și când cugetu-mi zboară la tine, *De amicitia* lui Cicero. Cât de minunate și cât de drepte sînt părerile eclecticii filosof latin în privința acestui nobil simțiment. Tractatul seu poate fi recușit drept evangeliul amicitiei. Ce bine vorbește Cicero și ce multă dreptate are, când zice: „Virtus, virtus conciliat et conservat amicitias”, ori când ne spune, că singura plăcere și bucurie a vieții acesteia este amicitia — ea supracrînd și după moarte.

Da, iubite Tini, amicitia curată și sinceră, căci despre aceasta este vorba și numai una ca atare poate fi numită cu acest cuvînt, este singura mîngăiere a vieții materiale. Ea este cea mai sfîntă legătură sufletească și iubirea amicală e mai presus decît ori-care alta. Și numai atunci sarre și trainice sînt celelalte iubiri, când îmbracă vestimentul amicitiei....

Doar această nedespărțibilă legătură îmi face dragă plănsa mea vieță!

...De pe aici ce să-ți mai spun? o leacă de bine.

Îmi merge bine. Aerul curat, mîncare sănătoasă și naturală, băile regulate, depărtarea de toți, vrșile naturii, toate-toate contribuit-au să mă mai întrezesc. Simt a-mi fi din ce în ce mai bine... și totuși nu știu cum, dar' relele presimțiri nu-mi dau pace și negrele gînduri eărăși mi-se abat.

Dar'... să sper...

Arată salutări respectuoase alor tăi, ear' tu primește mii de sărutări dela

amicul tău

Dorel.

VI.

Feldioara, 30 Iulie.

Mult iubite Dorel!

Nici n'apucasem să-ți răspund la scrisoarea ta primă, când mă pomenii și cu cea de a doua, ceea-ce-ți poți închipui căta bucurie mi-a pricinuit. Și cu toate acestea eu tot nu ți-am scris.

Te vei întreba: Care poate fi cauza? Să mă crezi, dar' nici eu însumi nu știu. Toată ziua mă gîndiam, că trebuie să-ți scriu, gîndindu-mă... trecea ziua. Lăsăm pe a doua zi dimineața. Dar' și atunci venia oarecare împrejurare, ce mă împedea ear'. Hotărîm deci să-ți scriu după prînz... Și așa mai încolo... Eu însumi nu puteam să-mi dau seamă cum pot fi așa oareși-cum, într'un „*dolce far niente*”, ce mă aducea în nepuțință de a face ceva.

Și nu ți-am scris. Mă vei învinui poate, dar' vezi, că repede m'am și îndreptat și m'am apucat de această epistolă.

presă; că prin urmare judecătorul de instrucție nu poate fi competent a instrui și a opri cursul justiției în această materie;

3. Având în vedere, că pentru cele mai multe fapte din cele imputate prin ziarul calunmator, fostul Metropolit Ghenadie Petrescu fiind justițiabil de Înalta Curte de casație, judecătorul de instrucție fără a cădea și-a însușit dreptul de a intra în cercetarea unor astfel de fapte;

Pentru aceste motive:

Cerem dela Onor. Cameră de punere sub acuzare ca prin deciziunea ce va binevoi să dea se reforme suszisa ordonanță și să dispună trimiterea inculpaților înaintea curții cu jurați.

S'a verificat și constatat că opozițiunea a fost făcută și notificată în termenul prevăzut de art. 137 Proc. Penală.

S'a citit menționată opozițiune și actele aflate în dosarul cauzei, apoi dl procuror general a fost ascultat în susținerea opozițiunii.

După care dl procuror general și grefierul s'a retras din Cameră.

Curtea deliberând, decide:

Având în vedere, că opozițiunea făcută de către dl procuror general în contra ordonanței nr. 146/96 a dlui jude instructor trib. Ilfov cab. I., prin care declară, că nu există cas de urmărire contra inculpaților Nicolae Ianovici și archimandritul Damaschin Cernescu pentru delictul de calomnie prin presă;

Având în vedere, că prin ziarul „Voința Națională”, cu nr. 3488 din 31 Maiu 1896, se impută fostului Metropolit Ghenadie Petrescu între altele și faptul, că ar fi fost în legătură cu asasinul Mărgăritescu;

Având în vedere, că inculpatul N. Ianovici recunoaște, că dînsul a publicat în suscitatal ziar articolul incriminat, care începe cu cuvintele: „O mulțime de vicini” și se termină cu semnătura „protosinghelul Hariton Mateescu 1874, Decembrie 10/22 din Focșani”;

Având în vedere, că inculpatul Damaschin Cernescu recunoaște, că partea din articolul incriminat intitulată: „Darea de seamă pe scurt asupra legăturilor misterioase dintre Metropolitul Ghenadie și cendamatul la muna silnică N. Mărgăritescu etc., este alcătuită de dînsul;

Considerând, că din cuprinderea celor publicate în suscitatal ziar, rezultă, că inculpatul impută fostului Metropolit-Primat Ghenadie Petrescu, că ar fi participat la un asasinat;

Că această imputare neavând de obiect faptele unui funcționar public, relative la atribuțiunile funcțiunii sale, trebuia să fie dovedite conform art. 295 și 296 al. I. din codul penal, adică prin hotărâri judecătorești, acte autentice, sau înscrisuri cu scrierea și subscrierea imputatului;

Că hotărârea sfîntului Sinod din 20 Maiu 96, pe care se întemeiază judele instructor, nu poate constitui o probă legală, pentru-că fiind vorba de o crimă de drept comun numai o deciziune a Înaltei Curți de casație și justiție, dată pe temeiul art. 16 din legea Sinodului, ar constitui dovada legiuită;

Având în vedere că inculpații n'au produs nici-odată în tot cursul instrucțiunii originalul scrisorilor publicate spre a se pute

ce se-ți spun? Multe, și totodată puține lucruri am văzut și auzit în timpul de când sînt acasă.

Mă cuget într-una la tine și sînt tare neliniștit. Totuși mult mă bucur auzind de spre buna ta stare. Mai bine te-ai face, scumpe amice, de-ai lua lucrurile — cel puțin deocădată — mai cu domoal. Cât ești aci nu te mai munci cu atâtea visuri și planuri. Ai venit să te recreezi — recrează-te.

Și apoi îmi pare cam..... naiv, Dorel. Iartă-mă că ți-o spun, dar, vezi, tu ești de vină. Prea vrei să trăiești numai cu iluzii și cu idealuri. Nu înțelegi tu, că azi astfel de lucruri nu merg. Lumea nu pune mare preț pe ele și nu cu așa ceva se îmbuibă ea. Ce va reeși pentru tine din nepotriveala, între voi, a chipului de vedere pentru atâtea și atâtea chestiuni? Pricepi tu haosul, ce te desparte, dacă mai rămâi așa, de lume? Pentru ușurința traiului tău, Dorel, potrivește-te acesteia, ori-cât de rea este ea, și are să-ți meargă cu mult mai bine, decum îmi scrii că-ți merge.... De altcund până la toamnă te vei întrema zdravăn. Sînt sigur.

Eu plec poimăne la Tușnad și deci acolo să-mi scrii.

Pe la noi a venit un prieten al tatei din Timișoara, cu fiul său — oficer. Vor merge și ei la băi.

Clelia îți mulțumește mult pentru notele trimise, dimpreună cu noi cestiualți, și cu toții te salutăm.

Tini.

(Va urma).

controla dacă într-adevăr emanau dela fostul Metropolit;

Că judecătorul de instrucție față cu toată lipsă de legiuită dovadă nu pută să facă alte acte de instrucție;

Că, era ținut să trimită afacerea în judecata curții cu jurați;

Că fără a cerceta dacă celelalte fapte ce se mai impută de către inculpat fostului Metropolit sînt sau nu probate, urmează că ei, inculpații, să fie trimiși înaintea curții cu jurați, întru cât din cele ce preced se stabilește că, prin articolul incriminat, fostul Metropolit Ghenadie Petrescu este calunmator;

Pentru aceste motive;

În unire cu rechisitorul dlui procuror general.

Admite opozițiunea.

Reformează ordonanța cu nr. 146/96 a dlui judecător al Trib. Ilfov, cab. I. și prin consecință.

Declară:

Că există cas de urmărire în contra inculpaților:

Nicolae Ianovici, major, și archimandritul Damaschin Cernescu, major, pentru faptul că prin articolul publicat în ziarul „Voința Națională” cu nr. 3488 din 31 Maiu 1896 au propus asupra fostului Metropolit Ghenadie Petrescu faptele, cari dacă ar fi adevărate, ar supune pe presupus la pedepse sau măcar la ura ori disprețul cetățenilor, delict prevăzut și pedepsit de articolul 297 din codul penal.

În consecință, trimite pe inculpații de mai sus înaintea curții cu jurați din Ilfov ca să fie judecați conform legii.

Pronunțată de curtea de apel din București, camera de punere sub acuzare, astăzi 3 Decembrie 1896, prezidată de dl Al. Stoicescu, ear' membri fiind dñii S. Popescu și D. Giuvanu, cari au subscris.

(ss) Al. Stoicescu. Sc. Popescu, D. Giuvanu.

Acțiunea dlui Sturdza.

Sub titlul acesta publică „Egyetértés” o corespondență datată din Brașov, dar fabricată, ca toate celelalte referitoare la chestiunea națională în cabinetul dlui Jassenszky, în Budapesta. Corespondența se ocupă cu noua acțiune pe care dl D. A. Sturdza, șeful partidului liberal din România, vrea să o pună la cale în — chestiunea națională, și ne comunică următoarele minunții despre cari noi — lucrul naibii — nu știm nimic.

— „Dl Sturdza — zice corespondența — a dat semne de interesare în chestiunea națională prin aceea, că cu ajutorul lui Brote și Sept. Albinai a intrat în legături cu tribuniștii din Sibiu, cu cari au stat până aci pe picior de răboiu. Coroianu a fost zilele trecute la București, unde a conferat mult cu Tache Ionescu, omul însărcinat din partea partidului conservativ cu conducerea acțiunii în chestiunea națională.

Școala acestei conferări a fost: înduplecarea dlui Tache Ionescu, că în chestiunea numită se porceadă în deplină înțelegere cu dl Sturdza, și ca pe viitor, chestiunea națională să fie privită de un ceva ce stă de-așupra tuturor partidelor.

După acestea conferări și conțingeri, politiciii naționalisti de aici (de unde mă rog? Din Brașov ori București? Trad.) vorbesc cu siguranță despre o nouă acțiune în stil mare în chestiunea națională. Partea primă a acestei acțiuni mari va fi un răboiu de condeie între presa internațională în școala chestiunea națională, să fie pusă în discuție ca o parte întregitoare a chestiunii orientale.

În timpul din urmă au apărut în „Kölnische Zeitung” niște articoli îndreptați în contra Maghiarilor. Articoliile acestia au apărut în numita foaie, — după cum voește să știe opinia publică din România — la intervenirea agentului diplomatic român dela curtea din Berlin, Beldiman, — prin urmare mișcarea în preșă germană, o poartă, având în vedere interesele triplei alianțe, în mod semioficios, neted și precaut: Beldiman, cu ajutorul lui Brote.

În presa radicală italiană poartă lupta cu ajutorul lui Pandolfi, cunoscutul Roberto Fava, care pe speșele Ligei culturale se aștează de un an de zile se facă propagandă antimaghiară în Italia.

Presa engleză va fi informată din partea dlui Tache Ionescu, care are mari legături în Anglia, în urma înrudirii sale cu familii engleze. Va avea mare sprigin în Sir Magdonald, Mackenzie-Wallace, Fitzmaurice și Charles-Dilke. E vorba și despre aceea că vor câștiga pe partea lor pe bătrânul Gladstone.

A doua parte a acțiunii va fi consolidarea pactului între naționalitățile din Austria

și Ungaria, și pregătirea lor pentru o acțiune comună.

Pa-tul, pe care naționalitățile din Ungaria l-au legat în congresul ținut la anul 1895 se va extinde și asupra naționalităților din Austria. Între Cehii din Austria și Slovaci din Ungaria această apropiere s'a și întemplat cu ajutorul „reuniunii cehoslovace” din Praga. Această reuniune voiese să o extindă acum și asupra Rutenilor din Galiciia, contopind într-însa încă și pe Rutenii din Ungaria, deși această stau până acum departe de toată mișcarea.

Cu dezvoltarea ideii de înfrățire a naționalităților a fost însărcinat Aurel Popovici, care în societatea lui Coroianu chiar ieri a trecut pe la Predeal la Viena (și nu l-ați prins? Trad.) cu un pasaport pe numele lui Nicolae Popoviciu. Școala călătoriei lui la Viena e conferarea cu cercurile federalistice, de unde apoi va călători la Praga, pentru a se orienta cu privire la rezultatele de până acum.

Astăzi sînt dar informațiunile cele mai nouă, pe cari le are dl Jassenszky în chestiunea națională. Dacă și pe viitor tot așa de bine va fi informat, poate să-și închidă pravălia și să plece la — primblare!

Cronică politică.

În folosul Armenilor.

Foia oficială turcească publicând petițiunea patriarhului armenesc privitor la amnestierea osândiților Armeni și iradea respectivă, justifică actul de grație al padișahului în prima linie cu aceea că: „Armenii răsculați n'au cunoscut intențiunea comitetului și au fost seduși”. Amnestia se va da în următoarele condițiuni: amnestiații vor depune din nou jurământul ca supuși ai Sultanului. În Constantinopol îl vor depune înaintea patriarhului, ear' în provincii înaintea episcopilor. Patriarhul și consiliul mixt garantează, că Armenii în viitor vor fi liniștiți. Amnestiații rămân sub poza polițenească cu excepțiunea persoanelor condamnate la moarte, cari vor fi internate într-o fortăreață, unde pot să-și continue meseria și unde vor rămâne până-ce se vor îndrepta. — Amnestia dată Armenilor se extinde și asupra Mohamedanilor, cari au fost condamnați din cauza turburărilor ultime.

Corr. Bureau primește din Constantinopol în cauza amnestiei, următoarea depeșă, o zi după publicarea iradelei: Impresiunea actuală de grație acordată Armenilor scade prin aceea, că publicarea oficială a amnestiei indică printre condițiuni și disolvarea comitetelor armenesti, pe cărd petiția patriarhului numai atîta promitea, că acesta își va da toată silința a se întrepune pentru disolvarea lor.

Din capitala Elveției, Berna, tot oficiosul anunță, că „în folosul Armenilor s'au strîns pe o petiție în diferitele cantone peste 400.000 iscălituri și s'au adunat aproape 1 milion de franci”.

Să ne dăm stîlnța nemaghiarii din Ungaria, ca să se strîngă și pe petiții în folosul nostru sute de mii de iscălituri în străinătate.

Omoritorii lui Stambulov.

Aproape un an și jumătate a ținut cercetarea judecătorească a omorului făptuit asupra lui Stambulov, la 15 Iulie 1895, astfel că numai acum, 21 I. c., s'a început pertractarea procesului. Acușăți sînt trei Macedoneni: Bonev, Georgiev și Tufekiev, ear' martori citați 130. Printre acte, cel mai interesant este un manuscris al lui Stambulov datat din 16 Martie și intitulat: „Planul pentru omorirea mea”. E interesant, merită să-l reproducem întreg după „Kölnische Zeitung. Eată-l:

La 15 Martie 1895 veni în casa dlui Slavkov (o rudă a lui Stambulov. Red. „Trib.”) Ch. Zahariev din Samakov și îl înconștinția, că Nacevici împreună cu Tufekiev au întocmit o bandă de 10—15 inși, care va cauta să mă omore la orice întemplant.

Acești ucigași sînt găzduiți la hotelul fraților Ivanov precum și în localul dela Robee. Nacevici a promis ucigașilor, că în cas de ar fi prinși, nu vor fi osândiți la moarte și că, după-ce vor fi stat un an în temniță, le va exopera grațierea dela prinț. Nacevici dă lui Tufekiev bani pentru înțepinirea tălharilor-ucigași. Nacevici și Tufekiev se întălesc mai în fiecare seară și discută asupra omoririi mele. Ch. Zahariev spune, că au și fost expedate scrisori confidentilor din provincie, în cari li-se comunică planul de omorire a lui Stambulov și li-se dă însărcinarea, că, îndată ce se va înțempla faptul, se expedize la Sofia pe adresa prințului și a ziarelor depeși de mulțumită, că țeara a fost scăpată de tiran.

Ajutorii lui Naum (Tufekiev. „R. T.”) la omor sînt frații Mirco și Toșo Ivanov. De oare-ce ambii acesti tălhari sînt foarte isteți și de oare-ce știu, că vor fi prinși de

cătră autorități, fiindcă nu se încred nici în promisiunile lui Nacevici, acum ei fac pași pentru a se împăca cu mine. Drept mijlocitori se slujesc de Gatev, Garibov și Kalpakiev. Frații Mirco și Toșo Ivanov stăruiesc, ca această împăcare să se întemple cât de curînd, de oare-ce evident a sosit vremea pentru aducerea la îndeplinire a conjurațiunii.

Ch. Zahariev a mai comunicat lui Slavkov, că există o conjurațiune și în contra prințului, la care participă mulți ofițeri ai garnizoanei din Sofia.

Avram Stancev a anunțat dlui Lucanov, că unul din agenții secreți ai poliției din Capitală l'a comunicat planul de a omori pe Stambulov prin banda lui Tufekiev și că poliția din capitală e așași spriginește această bandă, comunicându-i, că pe unde și când umblă Stambulov.

Bătrânul Stancev, care e împrietenit cu un Macedonean din Debra, soțul lui Bone Gheorghiev dela temnița din Debra, a spus lui Lucanov, că și el știe, că banda este alcătuită pentru a omori pe Stambulov și că se roagă a comunica aceasta lui Stambulov, ca să se păzească.

Naum Tufekiev, omoritorul lui Balcev (ministru. R. „Tr.”) și Valcevici (agent diplomatic bulgar în Constantinopol. R. „Tr.”) a fost băgat în slujbă mai ales la secțiunea pentru studiul drumului de fer central, pentru a nu avea nimic de lucru și a se pute ocupa cu conducerea bandei. Îndată-ce treaba va fi bine pusă la cale, va părăsi Sofia, spre a nu fi prezent în capitală în ziua omorului.

De acest omor plănuit are cunoștință și Racio Petrov.

Dacă și prințul știe de el, nu-mi este cunoscut; n'ar fi însă nici-decum ceva straniu, dacă și el ar avea cunoștință despre plan.

Am însemnat aceste date, pentru-ca să se știe, că mi-a fost cunoscut planul ucigașilor și pentru-ca, mai curînd ori mai tîrziu, prietenii ori copiii mei se ceară pedepsirea lor.

Sofia, 16 Martie 1895.

S. Stambulov.

P. S. I. Nacevici a povănit pe prinț a primi pe Tufekiev în audiență, negreșit pentru a fi încurajat de a făptui omorul. El (Nacevici) a zis lui Naum, că prințul ar vedea cu ochi buni omorirea mea, de oare-ce urște de moarte pe Stambulov. Naum s'a rugat pentru audiență, spre a examina veracitatea spuselor lui Nacevici. Ii va fi acordată? Nu pot să o știn.

2. Cumnatul meu, Sava Mutkurov, a murit de boala „Angina pectoris”. Această boală are o multumităscă tractamentului rău, de care era pătăș în fiecare zi. Mutkurov a cerut de mai multe-ori concedierea sa (din postul de ministru de răboiu. R. „Trib.”) dar' eu întotdeauna l'am înduplecat să-și retragă demisia.

3. Aceeși boală „Angina pectoris” pare a mă urmări și pe mine de vro două-trei luni. Dacă îi voi succomba, am să o multumesc în numele amicilor și copilor mei aceluia, care a purtat o cruciadă întru perirea mea.

15 Martie, 1895. Același.

Eată o ilustrație cât se poate de mișcătoare prin grozăvenia ei, a psihologiei individuale și politice a oamenilor ocărmitori și neocărmitori din Bulgaria. Ne vom mai spune cuvîntul asupra acestui prețios document la altă ocaziune, reproducînd unele faze ale procesului.

„Literatură și cultură”.

— Acte la „simptomul caracteristic”. —

Sibiu, 26 Dec. n.

Publicăm mai în jos acte, cari vor lumina perfect fondul moral, cultural și literar, de care dispune omul pus în fruntea primului nostru institut de creștere pentru fete.

Afacerea de altfel presintă și o față nouă, care va arunca lumină nu numai asupra actorului, ce-și face tristul debut ci și asupra culiselor scenei.

Răspunsul dlui Dr. Dăianu.

Am spus că dl Dr. E. Dăianu a dat la redacțiunea foii „Telegraful Român” o declarațiune, cu rugarea ca să se publice.

„Declarațiunea” aceasta a fost înmanuată dlui G. Hango, redactor responsabil al „T. R.”, Joi, 24 Dec. la 10 și jum. ore. a. m.

De atunci „T. R.” a apărut de 2-ori, dar' „Declarațiunea” dlui Dr. Dăianu tot nu s'a publicat.

O publicăm deci noi. Eată-o:

Declarațiune.

Sibiu, 23 Dec. n. 1896.

În nrul 138 al „Telegrafului Român” la rubrica „Din Public” s'a publicat un articol: „Răspuns unui „recensent”, sub care figurează numele „Dr. V. Bologa”. În acest articol, — pe care mă abțin de a-l califica, și care pretinde a răspunde la o recensiune literară apărută cu semnătura „Polixen” în nrul 269 al „Tribunei”, se cuprind și următoarele pasaje:

„Școala recensiunii însă de sub întrebare n'a fost să critice elaboratul ca atare, ci să îndrepte în modul cel mai laș un act de răsunare la adresa subscrisului”.....

.... „Eată unde duce logica și nobleta dăianu. Care însă, înseamnă-ți-o bine, dle Polixen, te califică drept impertinent. Mie mi-e scîrbă de atîta răutate”!

„Această procedură te dă de gol tot-odată, că umblî orbește numai ca să-ți răsună, fără a mai ține seamă de mijloace. Este aceasta bărbăție? virtute? Nu! e adevărată nemernicia! vei zice însuși, resgăndindu-te, dacă mai ai puțin simț de onestitate”.

„Aldă dar, în nemernicia d-tale, că n'ai știut barem să-ți alegi ocaziunea de răsunare...”

„La celelalte observări dăianesti, cunoscînd odată fondul moral al tacticii, n'am decât să adaug profundul meu dispreț, singura atenție ce merită”.

Eată starea faptică a chestiunii! Abstrăgînd chiar dela considerările principale subiective, ca teolog convins, eu pe calea obișnuită nu pot proceda față cu numitul Dr. V. Bologa, ear' înaintea barei judecătorești n'am să-l pun, pentru-că conștiința de publicist român al partidului nu-mi permite, ca să supun afaceri de presă și literare românești la deliberarea juraților maghiari din Cluj.

Pentru mine unicul for competent a judeca în cauză este marele for al opiniei publice românești.

Înaintea acestui for declar următoarele:

1. Autorul recensiunii apărută în nrul 269 al „Tribunei” semnată cu pseudonimul „Polixen” nu sînt eu; ea a fost trimisă din provincie la redacțiunea ziarului.

2. Împregiurarea aceasta esențială și hotărîtoare în cauză era cunoscută și dlui Dr. V. Bologa, încă din ziua aparițiunii, pentru-că eu însuși l'am declarat-o ocașional.

3. De altfel eu, cu un om, care astfel știe răspunde într-o chestiune literară, care astfel de concepte are despre creșterea și bună-cuviință, cum le arată Dr. V. Bologa, care în chestiuni de onoare e astfel calificat, cum în esuri de notorietate publică a fost calificat dînsul, care, în fine, a fost condamnat prin sentența tribunalului din Alba-Iulia, pentru o crimă — nu pot sta de vorbă. Insultele ori calomniile unui stare om pe mine nu mă pot atinge și nu-mi pot deștepta decât sentimente de compătimire și regret. Regretul meu în cazul de față e cu atît mai profund, că Dr. V. Bologa stă în fruntea primului nostru institut pentru creșterea fetițelor, institut înființat și susținut de prima noastră societate literară și culturală.

Dr. E. Dăianu.

Răspunsul lui „Polixen”.

Autorul recensiunii despre „Preotul din Wakefield”, recensiune care a dat privilegiu dlui Dr. V. Bologa, să-și arete în publicitate „fondul” moral, cultural și literar de care dispune, — ne trimite următoarea scrisoare, cu rugarea să o publicăm.

Eată-o:

În numărul de Marți al „Telegrafului român”, dl Dr. Vasile Bologa, secret II al A-trei, profesor, Dr. în filosofie, cleric absolut, directorul școlii super-de fete din Sibiu etc. răspundînd „recensiunii” făcute cărții, „Preotul din Wakefield” de Dr. P. T. îmi adresează în rubrica „din public” unele cuvinte, cari dau un slab testimoniu despre delicatețea d-sale.

Ori-cine va fi citit recensiunea mea, din nrul 269 al „Tribunei”, se va convinge îndată, că dl Bologa greșete neșus, când mă acuză cu lașitate, impertinență, nemernicie și alte vorbe, pe cari nu le aflu în zilnicul meu dicționar, și astfel nici nu aș fi obligat să-i răspund.

Eu îl cunosc pe dl Dr. Bologa de un om, care știe respecta părerile altuia, care e convins, că „cu secura nu se face literatura românească”, și ca atare îl și stimăm și mă gîlușeam cu credința că și d-sa mă stimază, când colo? din răspunsul ce-l dă „unui recensent”! nu mai cunosc pe dl Bologa.

Și pentru-ce s'au turbură d-sa așa de tare, cât își uită de sine?

Pentru-că „școala recensiunii, n'a fost să critice elaboratul ca atare, ci să îndrepte în modul cel mai las un act de răsunare la adresa subscrisului” — școala n'a fost să critice, ci să ponegrească, — serie d-sa la „Telegraf”.

Să ne convingem!

În recensiunea mea de trei-ori am po-menit numele d-sale.

1. Când am spus, că „preotul din Wakefield” s'a tipărit sub „supraveghierea” d-sale;

2. când mi-am exprimat mirarea, cum de d-sa, care a supravegheat tipărirea, a lăsat să se strecore greșelile acestea? și în sfîrșit;

* 3. când am scris, că „Preotul din Wakefield” s'a tradus încă la 1852 în limba cu mult mai românească, decât aceea, ce s'a folosește în cartea tipărită sub supraveghierea d sale.

Singurul loc de vânzare pentru Sibiu.

Galoși (șoșoni) rusești veritabili

importați direct din S.-Petersburg

marca cunoscută până acum de cea mai bună,

cel mai bun seut contra umezelii și frigului.

Cel mai bine asortat deposit de ghetă pentru domni, doamne și băieți, lucrate solid, fabricate de fabricanții recunoscuți de cei mai buni din Viena și Karlsbad; soliditatea o pot garanți, despre ce se binevoiesc a se convinge cât mai mulți mușterii.

Cu deosebită stimă:

[2489] 6—6

F. Geisberger,

strada Cisnădiei (edificiul Sparcassei).

Ghete de gimnastică, cel mai bun fabricat.

LUDOVIC ETTER,

Sibiu, strada Urezului nr. 9.

Mare sortiment și singurul reprezentant pentru primele

[2983] 2—10

fabricate

Firmă întemeiată la 1865.

din țeară și din străinătate.

Toate îmbunătățirile moderne.

Mare deposit de părți singuratică necesare.

Atelier de reparatură

„La saison!“

Cea mai extinsă garanție.

Bicicle de tot soiul din cele mai solide și mai ușurele, pe lângă prețurile cele mai moderate de fabrică.

Dannenberg & Schaper.

Fabrică de mașini

și

turnătoare de fer,

Magdeburg (Germania).

Specialitate:

Mașine de cărămidărie (figlărie), fabrică de pasat de orz și de ciorie.

Întemeiată la 1874.

Prăvălia asociațiunii de consum

(Strada principală). în Faget. (Casele proprii).

Capital social 25.000 fl.

Se atrage deosebită luare aminte a onoratului public românesc, asupra prăvăliei noastre, bogat provăzută cu tot felul de mărfuri și anume:

Băcănie.

Făină dela cele mai renumite mori din Bănat de toți numerii; zahăr, I. Rafin, cafea orz, urez, candituri, petrol american, ape minerale, și tot felul de articole trebuincioși pentru hrană. Prețuri ieftine, marfă totdeauna proaspătă și serviciu strict solid.

FERĂRIE.

Asortat cu tot felul de recușite economice trebuincioase pentru casă și câmp, fere de plug, sape, fireze, lanțuri, vase pentru fert, cuie de drot și de fer, coasă cu garanție de oțel, penți și drugi de fer, jame și tot felul de lumini de stearină și de ceară și senu, trebuincioase pentru casă și biserici etc.

Manufactură.

Tot felul de pânzuri (de Siegl), zephiruri albe și colorate, bumbaceluri, damast pentru brodat, mătăsuri surah, mervilj și chiné, stofe pentru toalete și bluze' satan france, cretoane voile, stofe pentru economi și econoame. Delenuri pentru toalete și blouse (Pour Delen), perdele, tapeturi. Stafururi pentru mirese, poploane de vară și cu vatta de Rouge, creton cachemir și saten. Bumbac pentru țesut, urzit, stricănit și brodat. Ață de cusut și croșetat.

Confecțiune.

Vestimente (haine) bărbătești gata și pentru copii, păpuși bărbătești, femeiești și de copii. Palării de domni, dame și copii. Toalete de dame se primesc a le efectua gata, de stofă delen și saten.

GALANTERII.

Portmone, tabace și visitie, parfém, poudou brillantin de fabricat francez. Ace de păr (Schiltkrot), oglinzi etc.

LIBRĂRIE.

Tot felul de hârtie recușite de scris, cerneală, caiete de scris, tablă și cărți pentru școală etc.

Celaru (Podrum).

Vinurile cele mai bune din Ardeal, vechi și nouă, albe și roșii, rachiu de prune și drojdii, bere de Steibuch albă și neagră, diferite liqueruri, cognac etc.

Măcelărie.

În toată ziua carne proaspătă de vită, porc, vițel, miel și berbec, untură, unsoare, slănină grosă și subțire, cârnățarie și șoancă afumată etc.

Vânzarea se face în mic și mare.

Neguțătorilor li-se dau mărfurile trebuincioase cu condițiuni foarte ușoare și prețuri de tot moderate.

[1632] 24—28

Direcțiunea.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Publicațiune.

Dreptul de venat pe periodul de 6 ani începând, cu 1897 până la finea anului 1902 pe teritoarele comunelor Săcel și Aciliu, se exarânduază pe calea licitațiunei publice ce se va ține:

a) în comuna Săcel în 15 Ian. st. n., 1897 la 10 ore a. m., în cancelaria acestei comune

b) în Aciliu în 16 Ianuarie 1897 la 10 ore a. m., în cancelaria acestei comune.

Săcel, în 22 Decembrie 1896.

[3128] 1—2

Pop,
notar cerc.

Cele [3023] 4—6

mai frumoase păpuși

cu peruce lipite, din păr natural curat, mai ieftine ca cele cu peruce de lână, se află în prăvălia de parfumerie și frisură

Francisc M. Nikesch,
Sibiu, Promenada Bretter.

„Tipografia“, soc. pe acț. în Sibiu.

Călindarul**„LUMEI ILUSTRATE“**

e unicul în privința conținutului său interesant și frumos. Chiar aceluia, cari nu obicinuesc întrebuintarea călindarelor, încă le este folositor pentru bogatul său cuprins de anecdote, pentru partea umoristică, precum și pentru povestirile și novelele sale. Pe lângă aceasta conține

121 de ilustrații

care-i alcătuiesc o adevărată podoabă. Între altele găsim familia regală, toți ministrii, Flea, Delavrancea, Speranță și 273 scriitori, ale căror opere ocupă un loc de frunte în literatura română.

Prețul acestui călindar este numai 70 cr. Ediția simplă 45 cr. Se vinde cu același preț la toți librării. În Sibiu la Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni, precum și la editorul lg. Hertz, București.

La librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu se vând:

Operele preotului Kneipp:**Sfaturi**

asupra

sănătății copiilor sau îngrijirile

ce trebuiesc date copiilor bolnavi și sănătoși.

Prețul 1 fl. v. a.

Precum și

CURA DE APĂ.

Cum trebuie să trăiți.

Testamentul meu și Conferențe publice.

Prețul 1 fl. 50 cr.

„VICTORIA“,

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: ARAD, casa proprie, calea Arhiducele Iosif nr. 2.

Întemeiată la 1887.

Capital de acții fl. 300.000. Fond de rezervă fl. 100.000.

Depuneri fl. 1.000.000. Circulația anuală fl. 15.000.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 5% interese fără privire la termenul de abdicere.

Dare de venit după interese încă o solvește institutul separat. După starea cassei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc îndată la pesentarea libelului fără abdicere.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuează momentan după sosirea comandai.

[396] 34—50

Direcțiunea institutului.

CRISĂ MARE!

New-York și Londra nu au cruțat nici continentul european și o mare fabrică de argintării s'a simțit îndemnată a desface proviziunea sa mare numai pe lângă o mică remunerațiune a puterilor de lucru. Cu executarea acestui mandat sunt eu imputernicit. Expedez deci ori-cui obiectele următoare pe lângă simpla remunerare de fl. 6.60 și anume:

- 6 cuțite fine cu tăis veritabil englez.
- 6 furculițe de argint patent american dintr-o bucată.
- 6 linguri de argint patent american.
- 12 lingurițe de argint patent american.
- 1 lingură pentru supă, de argint patent american.
- 1 lingură pentru lapte, de argint patent american.
- 2 pahare pentru ouă, de argint patent american.
- 6 tave Victoria englezești.
- 2 felinare frumoase de masă.
- 1 sită pentru ceain.
- 1 lopățică pentru zahăr pisat.
- 44 de bucăți la olaltă numai fl. 6.60.

Toate acestea 44 de bucăți au costat mai înainte fl. 40 și se pot căpăta acum pentru prețul minimal de fl. 6.60. Argintul patent american este un metal cu totul alb, care își păstrează culoarea de 25 ani pe garanție. Ca dovada cea mai bună, că inseratul acesta nu e

nici o înșelăciune

mă oblig prin acestea în public, a retrimite banii tuturor cărora nu le convine marfa. Nimeni se nu lase deci privilegiul acesta admirabil și se-și procure splendida garnitură, care e cu deosebire acomodată ca

present admirabil de Crăciun și Anul-Nou

precum și ca present de nuntă și pentru toate gospodăriile mai bune.

Se capătă numai la

[2320] 8—10

A. HIRSCHBERG,

agentură principală a fabricelor americane unite de argintărie patent

Viena, II., Rembrandtstrasse 19. — Telefon Nr. 7114.

Expediția în provincie se face cu rambursă sau pe lângă anticiparea sumei.

Prăful necesar de curățit 10 cr.

Veritabil numai cu marca înregistrată de-ălturi (metal higienic).

Extras din scrisorile de recunoștință:

Expediția d-voastră de tacămuri am primit-o, sunt foarte mulțumit cu ele și mă rog a-mi trimite încă o asemenea garnitură, constând din 44 bucăți de argint american patent.

Bozovici (comitatul Caras-Severin), 18 Iulie 1896.

Keresztes Sándor, judecător superior.

Pilis, în 24 August 1896 (comit Pestei).

Stimate Domnule!

Sunt foarte mulțumit cu garnitura. Mă rog a-i trimite soacrei mele, baronesei Nyary născ. de Somogyi, trei asemenea garnituri la Szunto.

Baron Julius Nyary.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare:

Portretul domnului

Dr. IOAN RAȚIU.

Cu 50 cr.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare:

Tabloul condamnaților

PROCESUL MEMORANDULUI.

Cu 3 fl.

Fabrică de casse.

Am onorul a aduce la cunoștință p. t. publicului, că am mărit atelierul meu și am arangiat o fabrică de casse.

Spre încredințare, că furnizez numai marfă bună și frumoasă, servească împregiurarea, că vând casse fabricate exclusiv numai de mine, și stă în voea fiecărui a se convinge cu privilegiul comandelor în atelier despre bunătatea materialului și conștiințiositatea executării.

Încredințând p. t. publicul pe deplin, că atât la cassele nouă cât și la reparaturi și deschideri voui face cele mai ieftine prețuri și voui execută în cel mai conștiințios mod toate comanda, semnez în speranța unei clientele binevoitoare

[950] 38—

cu distinsă stimă

Gustav Moess,

strada Poplăcii-mare Nr. 8.

Comunelor bisericesti și politice li-se acordă și plățirea în rate.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.